

Elmquist: Som det fremgaar af de Udtalelser, der findes i Betænkningen, af det Mindretal, jeg tilhører, nemlig Venstre, finder vi, at det Forslag til Ændring af Retsplejeloven, som den højtærede Justitsminister fremsatte i Efteraaret, og som Udvalget begyndte sit Arbejde paa i November Maaned, ikke burde være bragt frem til Betænkning i denne Samling og langt mindre burde være bragt frem til anden Behandling og Afstemning i dette høje Ting i denne Samling. Den ærede Ordfører var inde paa dette Spørgsmaal til sidst; jeg vil gerne begynde med at gøre nogle Bemærkninger derom.

Det af den højtærede Justitsminister fremsatte Forslag søger paa forskellige Omraader indført ganske nye Principper i vor Retspleje, Principper, der er saa nye, at de overhovedet indtil for faa Aar siden ikke har været fremme i den offentlige Diskussion, og som det overhovedet ikke før har været paatænkt at indføre i Retsplejen. At saadanne nye Principper — jeg tænker her ganske særligt paa Domsmandsinstitutionen — bringes frem til Overvejelse, er naturligvis særdeles fortjenstfuldt, men jeg anser det for lige saa skadeligt og forkasteligt, hvis man i Huj og Hast presser saadanne nye Bestemmelser ind i vor Retspleje, uden at de er gennemdiskuterede og gennemprøvede ikke blot af Lovgiverne, men ogsaa af Fagfolk, af Juristerne og ude i Befolkningen.

Den offentlige Retspleje, og jeg vil ganske specielt sige den Del af Retsplejen, som tager Sigte paa at udfinde Forbrydelserne og Forbryderne, bestemme Forbrydelsernes Tilstedeværelse, Arten af dem og de Metoder, der skal anvendes overfor Forbryderne for at straffe dem eller muliggøre deres Forbedring eller begge Dele i Forening, er et for Samfundet saa vigtigt Instrument, at det er af allerstørste Vigtighed, at man ikke her jager til uoverlagte Nydannelser, men nøje overvejer og gennemtænker det nye, der foreslaas, før det gennemføres. Det er derfor med Rette, naar Højesteretsdommer Troels Jørgensen i en af de Artikler, han har skrevet om disse Forhold, meget indtrængende advarer imod, at man sangvinsk kaster sig ud i Forandringer af Retsplejen, uoverlagt, grebet af en Stemning, med den sikre Udsigt til efter nogle Aars Forløb at kunne konstatere, at Forventningerne har slaet fejl paa en Række Punkter.

Og jeg vil hævde, at det er ganske forkasteligt, om man fra Lovgivningsmagts Side, efter at man, gennem forskellige Kom-

missioner, gennem 25 Aar har gennemdrøftet en ny Straffelov, mod mange ansete og dygtige Juristers Advarsel, medens der endnu ikke har været Tid til at overveje alt for og imod, paa et Tidspunkt, hvor den ene ansete Jurist efter den anden staaer frem og hævder, at dette Problem ikke er tilstrækkeligt gennemtænkt, nu jager til at danne et helt nyt Instrument til Gennemførelse af denne Straffelov; man maa gøre sig klart, at tager man her fejl, viser dette Instrument sig uegnet, da kan man dermed risikere at ødelægge det Værk, den nye Straffelov, som fremragende Jurister, Lægsmænd, Lovgivere og andre gennem deres Tænkning har bygget op gennem disse mange Aar. Men ikke desto mindre er det dette, man ønsker fra den højtærede Justitsministers og fra Flertallets Side.

Betegnende er det, at af Udvalgets 15 Medlemmer siger de 6 Jurister plus en Ikke-Jurist, nemlig det ærede Medlem Hr. Vejen, at disse Spørgsmaal er ikke gennem den korte Drøftelse, der har fundet Sted, saaledes afklarede, at Udvalget har kunnet tage endeligt Standpunkt til dem. Vi har stillet foreløbige Ændringsforslag, vi har søgt foreløbigt at udforme vore Tanker, men vi er ikke færdige, vi er ikke klare endnu til en Afgørelse. Mest rigoristisk siges det maaske af det ærede Medlem Hr. Pürschel, der henviser til, at han har sine Tanker om, hvilke Veje man bør betrede med Hensyn til Domsmandsinstitutionen, men naaet til at udforme disse Tanker endeligt er det ærede Medlem ikke, bl. a. fordi disse er opstaaet ved de paa et sent Tidspunkt forelagte Oplysninger om ^{de} i Tyskland gældende Regler.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel har ganske Ret heri. De samlede Oplysninger om Forholdene i Tyskland vedrørende Domsmandsinstitutionen, som Udvalget havde ønsket, forelaa først faa Dage før Betænkningens Afgivelse og forelaa paa dette Tidspunkt ikke trykte, men kun i to Eksemplarer, saaledes at kun Ordførerne kunde faa Lejlighed til rent overfladisk at sætte sig ind i disse Oplysninger, medens de øvrige Medlemmer af Udvalget overhovedet ikke har haft Lejlighed til at gøre sig bekendt med disse Oplysninger, før Betænkningen har foreligget trykt — hvilket dog ikke generer Udvalgets Flertal det mindste i at mene, at de udmærket kan tage endeligt og afgørende Standpunkt til denne saa vigtige Sag.

Jeg synes, dette maa forbavse saa meget mere, som Indførelsen af dette Domsmandssystem netop ønskes gennemført af Fler-